

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra FRA DEN GAMLE FABRIK

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II*, 1905-, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsøe02-shoot-idm140504745872944/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind II

„Jeg mener, at jeg har forsøgt den sidste Udvej, at jeg har banket paa alle Porte og fundet dem alle lukkede, men at jeg kender én, som altid staar aaben, og hvorigennem dog ingen vender tilbage. Farvel, Hr. Administrator! De bærer Ansvaret.“

Olsen vendte sig for at gaa, men Onkel rejste sig og greb ham ved Knaphullet. Hans Ansigt var roligt, men hans Stemme rystede, da han sagde:

„Højstærede, hvis De tror, at det er første Gang, at denne Komædie spilles for mig, tager De fejl. Jeg har haft Arbejdere, som her, netop i dette Værelse, har truet med at hænge, drukne og skyde sig for at aftvinge mig et eller andet, men de har alle senere befundet sig særdeles vel, og jeg haaber, at De vil gøre det samme. Skulde der blive Tale om Ansvar, vil Deres Samvittighed bedst sige Dem, hvor det bør lægges.“

Med disse Ord aabnede Onkel Døren med et ceremonielt Buk. Jeg saa' Olsen vakle, idet han traadte over Tærskelen; hans Kind var lige saa bleg som den hvide Væg udenfor. Jeg hørte ham gaa et Par Trapper ned; derpaa syntes jeg, at han satte sig. Onkel gik med stærke Skridt nogle Gange op og ned ad Gulvet, saa gav han sig atter i Færd med Regnskaberne. Jeg bøjede mig over Madvig og forsøgte igen paa Indikativ og Konjunktiv, men nu vilde det slet ikke gaa. Paa hvert Blad i Bogen saa' jeg et blegt, kummerfuldt Ansigt, fra hvert Eksempel klang det: „Naar blot jeg faar saa meget derfor, at jeg kan leve.“

Uvilkaarlig førtes min Tanke hen paa Ewald, som vor danske Lærer havde fortalt os saa meget om, og hvis Grav jeg saa ofte havde tittet ind til, naar jeg vandrede gennem den forbudne, men for os Drenges saa højst tiltrækkende Kirkegang. Det forekom mig, at Olsen lignede det Billede, som vor Lærer havde vist os, og det syntes mig slet ikke